

sammen til et Amt. Følgen af Bestemmelsen vil jo altsaa blive den, at da Ministeren udnævner en Mand til at være Taxationsmand for hver Amtsradsreds, maa han her, hvor der er 2 Amtsradsredse, udnævne 2. Da dette Amt har en Udstrækning af 14—15 Mil, kunne vi jo nok tænke os til, hvilke Udgifter der ville medgaa til en saadan Kommissions Rejsegodtgørelse og Diæter. Naar vi overensstemmende med andre Forhold i Rejsegodtgørelse regne 1 Kr. 75 Ore pr. Mil, og de vedkommende Taxationsmænd have 6 Mil at rejse — jeg forudtæller, at de bo midt i Amtet — vilde deres Rejsegodtgørelser løbe op til mellem 20 og 21 Kr., og da de jo ogsaa skulle have Noget at leve af, vil det Summasummarum løbe op til, at en saadan Kommission for at træde sammen og rejse ca. 6 Mil koster ca. 50 Kroner. Det forekommer mig at være en Odslen med Penge, og de Penge kunne sandelig anvendes paa langt frugtbarere Maade, enten til Dyrlægeundersøgelse eller til Erstatning. Den Burdering, der er nødvendig, kan hurtigt foregaa paa den af Regjeringen foreslaaede Maade, nemlig ved, at Politimesteren paa Stedet sørger for at udmelde de Mand, der ere nødvendige til at foretage Burderingen. Af de Grunde, som jeg her har nævnt, paa Grund af den Myndighed, som det ærede Medlem vil tillægge Ministeren, og paa Grund af den Sammensætning, han vil give Taxationskommissionen, mener jeg egentlig, at hans Forslag er uantageligt. De øvrige Ting, som findes opførte her, ere tildels gamle Forslag fra den første Del af Samlingen, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa dem; kun skal jeg sige, at hvad der findes opført under 2 b., 3, 4, 5 og 6, er tildels det Samme, som findes i Regjeringens Lovforslag, kun noget omstillet. Naar nu det ærede Medlem antede over, at Udvalget ikke har taget Hensyn til de Udtalelser, som fremkom her ved anden Behandling i den første Del af Samlingen, skal jeg sige, at det har været Udvalgets Mening, at naar vi fik bragt Lovforslaget til det Standpunkt, hvor vi slap det først, vilde vi igen tage under fornøden Overbetæelse alle de Ting, som vi mulig kunne tage op, og derunder høre ogsaa enkelte af de Forslag, som her findes stillede, særlig det til § 15. Vor Mening er, at denne Forhandling kun skulde tjene til at bringe Sagen saa hurtig som muligt tilbage til det Trin, hvorpaa den stod, og derefter vilde vi tage fat paa ordinær Vis. Angaaende de enkelte Bemærkninger, som fremkom fra det ærede Medlems Side, kan jeg forbigaa, hvad han

sagde om Udvalgets Medlemsantal, om Forandringen fra 11 til 9, idet den ærede Formand jo har paataalt dette, og til hans Bemærkning om, at vi ville fuldstændig overgive Besøknungen i Gendarmernes Bold, skal jeg kun sige, at jeg ser ikke rettere, end at Forholdet vil blive akkurat det samme, saafremt det ærede Medlems Forslag vedtages. Vi have nævnt Politimesteren, og hvad der derved skal forstaaes, har den ærede Indenrigsminister jo nu udtalt sig om. Mellem det ærede Medlems og vort Forslag er der ingen Forskjel i denne Henseende, saalænge den nævnte Institution findes her i Landet. Med Hensyn til Brændemarket, som vi have foreslaaet, og som det ærede Medlem har saa Meget imod, skal jeg sige, at Grunden, hvorfor vi have foreslaaet, at dette Mærke skal sættes paa Kreaturet, er den, at det jo ikke her dreier sig om de Kreaturer, som uebløffelig blive nedslaede, men om dem, som der gjøres Forsøg med ved Fedning, og vi ville da have Sikkerhed for, at disse Kreaturer ikke under en eller anden Smughandel komme omkring paa Markeder, hvorved de kunde bringe Smitten videre. Vi havde fra først af tænkt os Mærket sat paa Hornene eller Klovene, men vi have opgivet dette, fordi vi efter vort praktiske Kjenndskab til Forholdene vide, at der kan foregaa adskillige Ting med saadanne Mærker. Sættes de paa Klovene, kan man ved at trække Dyrene over tilspilede Beie o. s. v. gjøre det usynligt, og foreskriver man, at det skal sættes paa Hornene, er der jo den Ulempe derved, at der er enkelte Kreaturer, som ikke have Horn, og paa de andre kunde det maaste skræbes saaledes bort, at det blev ufsjendeligt. Man var da udsat for, at saadanne Kreaturer, der vare blevne mærkede som angrebne af denne Sygdom, forsøgtes solgte paa et Marked og efterhaanden gradvis gif ned ad til mindre og mindre hæderlige Handlede, som drog om med dem fra et Marked til et andet, indtil man saa omsider fik Noget ud af dem og saaledes førte Smittestoffet omkring paa en Maade, hvorved Faren blev mange Gange forøget. Derfor have vi indrettet vort Forslag, som stik er, og jeg ser ikke, at der er noget Urigtigt i, at Kreaturer, der ere stemplede af veterinære Sagkyndige som besvangte med Sygdom, mærkes paa en Maade, som bevirker, at Alle kunne være sikrede imod at indlade sig paa at købe dem. Hvad Mulktbestemmelsen angaar, er det jo Noget, som kan tages op til fornyet Overbetæelse i Udvalget, og jeg for mit Vedkommende vil i det Mindste love, at Spørgsmaalet skal blive taget under Overbetæelse paany. Hvad Resultatet kan blive